

Zamyšlení k prvnímu čtení

Ocitli jsme se v 9. stol. př. Kr. Před necelými sto lety se Izrael rozdělil na severní a jižní část. Severní království se mnohem více přizpůsobuje víře okolních národů, až zbyde jediný Hospodinův prorok, Eliáš. Ten však usvědčí pohanské kněze na hoře Karmel a vypadá to na skvělé vítězství. Královna Jezabel takové argumenty nebere v potaz a rozhodne se Eliáše zabít. Zlomený prorok prchne přibližně 500 km do pouště na horu Sinaj (či Choreb). (Pramen: vira.cz)

Když přišel Eliáš k Boží hoře Chorebu, přenocoval tam v jeskyni. A tu se k němu ozvalo Boží slovo. Řeklo mu: „Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem!“ Hospodin přecházel: prudký a silný víchr, který trhá hory a láme skály, vál před Hospodinem, ale Hospodin ve vichru nebyl. Potom nastalo zeměřesení, ale Hospodin v zeměřesení nebyl. Po zeměřesení šlehal oheň, ale Hospodin v ohni nebyl. Po ohni následoval šum jemného vánku. Když to Eliáš slyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel ven a zastavil se u vchodu do jeskyně. (1 Král 19,9a.11-13a)

Evangelium

Když Ježíš nasýtil zástupy, hned potom přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než on rozpustil zástupy. Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám. Zařím byla loď už daleko od břehu a vlny jí zmítaly, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel Ježíš k nim a kráčel po moři. Když ho učedníci uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. Ježíš však na ně hned promluvil: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Petr mu odpověděl: „Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, kráčel po vodě a šel k Ježíšovi. Zpozoroval však silný vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ Pak vstoupili na loď a vítr přestal. Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali: „Jsi opravdu Boží Syn.“ (Mt 14,22-33)

Všechna čtení popisují zcela konkrétní situace, v nichž byl někdo z věřících podroben zkoušce víry. Odehrává se tu něco, s čím lidé nepočítali a neodpovídá to jejich představě o jednání Boha s lidmi. Bůh ale nedává laciné odpovědi. Není vždy snadné pochopit, proč se příběh našeho života odehrává právě takto a proč je v něm tolik klikatých odboček. Proč nejel Ježíš s apoštoly na lodi a vyděsí je uprostřed noci? Proč židé nepřijali víru, když se setkali s Kristem tvář v tvář? Proč nastal holokaust, když se Bůh tak mocně dotkl Abrahámových potomků... Velmi často je odpověď jediná: Bůh pracuje s naší vírou velmi komplexně. Jde mu o osvědčení každého člověka. Cílem je, aby i ze slabých a křehkých lidí povstali muži a ženy, kteří dospěli

ve svém vztahu k Bohu až ke zralé víře, k ochotě dát se Pánu zcela, celým svým životem. (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Pane, chci být pěknou nádobou,
ale formování někdy velmi bolí.
Dej mi odvahu znovu Ti dovolit,
abys v tom mém formování pokračoval tak dlouho,
jak to jen bude třeba.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Jaké propasti oddělují člověka od člověka! Vzdálenost mezi jednotlivými světadily není proti tomu nic.
- Pozornost a láska se navzájem podmiňují.
- Čestná smrt je lepší než nečestný život.

VÁCLAV

 Č. 26. (2017)

13.8. 2017

19. neděle v mezidobí

TÝDENÍK

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00 19.7. se konat nebude
LUKAVEC	15.8. 2017 v 15.00

+ Modlitební skupina Út od 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 13.8. 2017 **v 9.00** za živou a zemřelou rodinu Dolanských, Krámerova, Zelenkova a Slávka Holého
Sulejovice **v 10.30** za † kostelnici Karolínu Kratochvílovou
Pá 18.8. 2017 za † rodinu Strejčkovu
Ne 20.8. 2017 **v 9.00**
Sulejovice v 10.30

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické církve v otázkách a odpovědích)

251. Kolik stupňů má svátost kněžství?

Svátost kněžství má tři stupně – BISKUPSKÉ svěcení, (episkopát), – KNĚŽSKÉ svěcení (presbyteriát) a JÁHENSKE svěcení (diakonát).

252. Jaký účinek má biskupské svěcení?

Biskupské svěcení uděluje plnost svátostného kněžství. Po vysvěcení se biskup stává právoplatným nástupcem – APOŠTOLŮ a vstupuje do biskupského sboru. Od okamžiku svého vysvěcení je zodpovědný za celou církev spolu s ostatními – BISKUPY a s – PAPEŽEM. Církev ho povolává především do úřadu vyučovat, posvěcovat a vést.

Biskupský úřad je vlastním pastýřským úřadem církve, protože prostřednictvím nepřetržité posloupnosti vychází od původních svědků Ježíše Krista, – APOŠTOLŮ, a pokračuje v pastýřském úřadu apoštolů, který ustanovil sám Kristus, Také – PAPEŽ je – BISKUPEM, avšak má prvenství mezi biskupy a je hlavou jejich kolegia.

253. Jak důležitý je biskup pro katolického křesťana?

Katolický křesťan si uvědomuje svůj závazek vůči – BISKUPOVI; i pro něho je biskup Kristovým zástupcem. Biskup, který spolu s – KNĚŽÍMI a – JÁHNÝ – se svými vysvěcenými spolupracovníky – vykonává pastýřskou službu, je viditelný princip a základ místní církve (biskupství nebo diecéze).

PAMÁTKY V TÝDNU

16. srpna – nez. pam. **sv. Štěpána Uherského**

SPRAVEDLIVÝ, ENERGICKÝ A DŮSLEDNÝ KRÁL

Pocházel z Ostřihomi (Esztergom) v Panonii (v Maďarsku), kde se narodil kolem r.973 jako syn knížete Gézy a jeho křesťanské ženy Sarolty. Oženil se s Giselou a spravedlivě i s energickou důsledností vládl v letech 997-1038, od r. 1000 jako král Štěpán I. S manželkou zakládal kostely, kláštery, školy a politickou organizaci propojil s náboženskou. Měli syna Emericha a všichni tři se stali svatými. Po sv. Štěpánu Uherském se dochoval list, který psal svému synovi Emerichovi. Začíná slovy: "Můj milovaný synu, potěšení mého srdce, naděje na potomstvo. Modlím se" Dále v něm mimo jiné uvádí: "Štít víry bude ti spásou; s ním ozbrojen budeš moci bezpečně bojovat proti všem viditelným i neviditelným nepřítelům. Udržuj a rozmnožuj vážnost svaté Církve jako Těla Kristova..."

14. srpna – pam. **sv. Maxmiliána Marie Kolbeho**, kněze a mučedníka

15. srpna – **slavnost Nanebevzetí Panny Marie**

18. srpna – nez. pam. **sv. Jana Eudese**, kněze

20. srpna – 20. neděle v mezidobí (pam. sv. Bernarda, opata a učitele církve)

Boží slovo může zavlažovat a měnit i tvůj život

Setkání s Ježíšem jako s přítelem znamená úplnou změnu v životě člověka. Dosvědčují to mnozí lidé jak dnes, tak i v dějinách, například svatý Augustin: „Pane, poznal jsem tě pozdě, ale teď, když se tak stalo, mi tě už nikdo nemůže vzít.“

Jen co potkáme Ježíše, zakusíme Boha. Dostaví se pocity radosti, naděje a pokoje, které jsme dosud nezakusili. Neznamená to však, že naše problémy po setkání s ním začnou mizet, naopak, pravděpodobně jich ještě přibude. Problémy tedy budou stále – ale něco se přece jen změní: teď už jim budeme umět lépe čelit, budeme silnější při jejich řešení. Nezmění se to, co je kolem nás, ale to, co je v nás: změníme se my. A tento druh změny v nás způsobuje Bůh. Bude to neustále probíhající proměna se svými vzestupy a pády. Nebude bezproblémová, podobně není bezproblémová ani cesta ke Kristu. V našem životě je mnoho úspěchů a nezdarů. Často býváme malomyslní, ale po mnohých otřesech se nám vrátí rovnováha: a to je ta změna, již v nás způsobuje Bůh.

Nacházíme zde podobnost s ratolesť rostoucí na kmeni. Když ji odsekne od kmene, ratolesť začne umírat, ale pokud je připojena ke kmeni, přežije vítr, vichr, mráz... Toto znamená přebývat v Ježíši Kristu. Toto znamená dovolit Ježíši, aby v nás přebýval. V evangeliích se můžeme dočíst o řadě lidí, kteří se po setkání s Ježíšem zcela změnili a mohou se tak stát naším vzorem. Nejvýmluvnější však je, že Ježíš i Jidáše nazval přítelem, a to dokonce ve chvíli, kdy ho zradil v Getsemanské zahradě: „Příteli, učni jen, k čemu jsi přišel“ (Mt 26,50).

Dnes, milý bratře a milá sestro, Ježíš nazývá přítelem i tebe. Ať už je tvůj hřích jakýkoli, ať jsou tvé problémy, tvé těžkosti jakékoli, ať jsi Ježíše jakkoli zradil (protože my všichni jsme ho zradili), on tě nazývá přítelem. Ať jsou naše chyby jakékoli, on nás všechny nazývá přáteli. Ježíš sám je tedy otevřen tomuto přátelství a záleží na nás, zda ho přijmeme, nebo ne. Nezve nás, abychom s ním diskutovali, chce jen, abychom s ním byli. Chce být s tebou, se mnou, s námi.

„Chci jít do tvého domu,“ prosil Zachea a dnes to říká i nám: „Otevři dveře svého domu a dovol mi vejít. Tvůj dům, to je tvé srdce, tvůj dům, to je tvůj život, tvůj dům, to je tvá mysl. Dovol mi vejít.“

Mějte na paměti, že přátelství není jen vztah založený na citech. Jestliže tě někdo přitahuje, může se stát tvým přítelem. Po nějaké době ti na něm ale třeba přestane záležet. Přestanou tě zajímat jeho problémy, ztratíš chuť mu pomáhat nebo mu posloužit.

Chceš-li, můžeš takový vztah nazvat emocionální přitažlivostí, ale nelze ho pokládat za pravé přátelství. Přátelství, které já pokládám za pravé, není totiž jen emocionální přitažlivost, ale i závazek.

Pokud se váš vztah k Ježíši omezuje jen na citovou stránku, je to málo. Osobně nic nenamítám proti citovému prvku ve vztahu, ale pravé přátelství se na něm nezakládá.... (Pramen: vira.cz)

Sbírka z 16.7. vynesla 3. 098,- Kč. Děkujeme.

Přeji všem požehnané dny.